

23. Jun. 1842

FACTS

Date:

23. Jun. 1842

Page number:

Dagbog A, side 37

TRANSCRIPTION

Sanct-Hans-Aften. 23 Juny.

Da Regnen vedvarede til Aften benyttede jeg Eftermiddagen igaar til at male et Studie af Blak,¹ en graagulblakket Hest, som Becker,² Færgemanden her eier. Skovgaard³ hjalp mig [ved] at holde den, give den Havre af og til, og underlig nok ved at synge for den; det var øiensynligt, at den holdt af Sang, det store kjælne Dyr, den kom med Hovedet tæt hen til ham og spidsede Øren, stod saaledes ganske ubevægelig længe og faldt tilsidst som et Barn i Søvn ved Sangen, saa den nikkede. Det er en prægtig Hest, skjøndt af Bonderace dog saa fiin, [men] stærkt bygget og af en sjælden kjøn Farve. Den lille Richard Bekker⁴ fortalte mig med megen Alvor, at dens Forfædre havde været i Krigen i den gamle, hedenske Tid, og saa naivt som det kom, havde det noget Rørende for mig at tænke paa, at Afkommet af vore Fædres stærke og trofaste Stridsheste vandt dog paa den Maade en nye poetisk Side at betragtes fra. Det er i det mindste sjældent faldet mig ind, naar jeg saae en stolt, kraftig, dansk Hest, at dens Tip-Tip-Tip o s. v Olde-Fader maaskee var den mælkehvide Ganger, som Ingemann⁵ saa smukt lader Kong Valdemar tumle paa Sandet, da Dagmar kom, eller den høie, sorte Hingst, som Stig Andersen holdt paa ved Skanderborg Slot [overstreget: om Morgen] Dagen efter han havde dræbt Kong Erik i Laden. [overstreget: Et] Fuldblodshesten kan jeg dog aldrig faae paa den Maade kjær. Jeg kunde lide om vore Bønder førte Stamtavler over deres gode Heste ligesom Araberne. – Da Klokken var ni idag kom jeg allerede træt hjem med et malet Studie og et Par Tegninger, paa den Maade bliver der Forslag i Dagen, her kan jeg staae op om Morgenen, i Byen kommer jeg aldrig til at male før Kl: 9. –

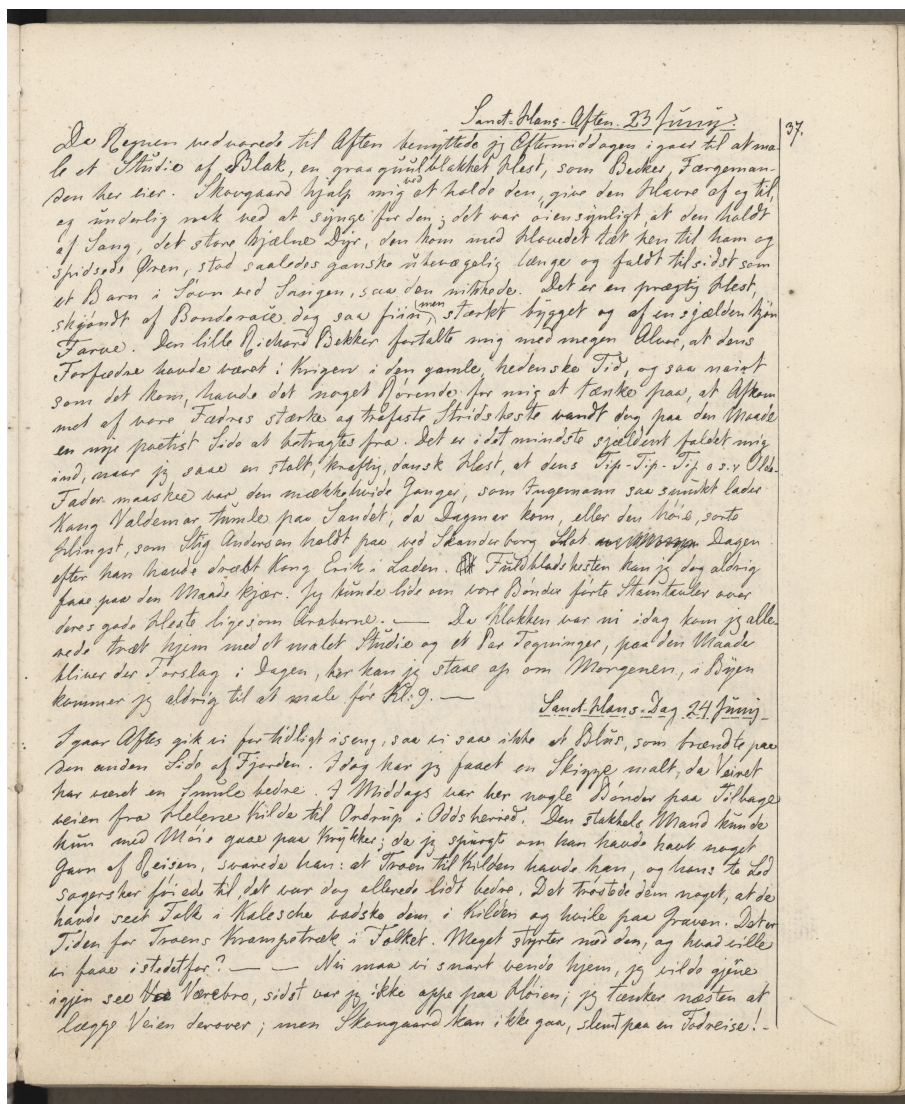
¹ Karl Madsen: Johan Thomas Lundbye 1818-1848, København 1949, nr. 117.

² Transportforvalter Carl Ludvig Becker (1804-1865) forpagtede i årene 1833-43 færgegården og færgeriet mellem Frederikssund og Horns herred.

³ Malerkammeraten P.C. Skovgaard (1817-1875).

⁴ Richard Becker (1835-1888) var søn af ovennævnte transportforvalter Carl Ludvig Becker.

⁵ Fra B.S. Ingemanns historiske romaner Valdemar Seier (1826) og Erik Menveds Barndom (1828).

De Begynder vedvarende til Aften benyttede sig Eftermiddagen i gæst til at ma-
le et Billede af Bilak, en grønlænder, som Beckes Færgeman-
den her var. Morgaend hjalp mig at holde den, gik den Pleurs af og til
og indendelig med ved at synge for den; det var en sødeligt, at den holdt
af sang, det store Bjælne Digt, den kom med bløddet til den til ham og
spidrede Øren, stod saaledes ganske i den og gik, lenger og faldt til sidst som
et Barn i Laen ved Sangen, saa den mittede. Det er en prægtig Billede,
skæbne af Boudoirer, dog var fin, stærkt bygget og af en sjælden fin
Farve. Den lille Richard Beckes fortalte mig med megen Alvor, at dens
Forfædre havde været i Krigen i den gamle, hedenske Tid, og saa maist
som det kom, havde det meget Berende for mig, at tænke paa, at Aften
med af mere Færdes stærke og træfaste Stridskræfter vandt dog paa den Maade
en nye prægtig Side at betragtes paa. Det er i det mindste sjældent faldet mig
ind, naar jeg saa en stalt, knægt, dansk Billede, at dens Tip-Tip-Tip o.s.v. Ols.
Fader maaskee var den mægtige Gange, som Ingemann saa smukt lader
Kong Valdemar tænke paa i Aaret, da Daguer kom, eller den Maade, sorte
Gjengst, som Sig Andersen holdt paa ved Skanderborg Slot den 24. Jänner.
Efter han havde skrevet Kong Erik i Aalen. Et Fæltbillede koster kan jeg dog aldrig
faa paa den Maade kjør. Jeg kunde lige om vor Boudoirs første Hænderter og
dets gode Billede ligesom Ankeren. — De Billeder var vi idag kom og alle
nede trost sig med et malet Billede og et Par Tegninger, paa den Maade
Miner der Forslag i Dagen, her kan jeg staa og om Morgenen, i Dagen
kommer jeg aldrig til at seale for det. —

Land. Plans. Dag 24. Jänner

Igaar Aften gik vi for tillyst iseng, saa vi saa ikke at Bilak, som brændte paa
den anden Side af Fjorden. I dag har jeg faaet en Skjæppe, malt, de Veinst
har været en gamle kedde. I Middags var her nogle Boudoir paa Tilbage
heren fra Helene Kilde til Odrup i Oddes herred. Den stakkels Mand kan de
kun med Min's gaar paa Kyllike; de jeg spurgte om kan havde haet meget
Gaar af Reiser, svarede han: at Troen til Kilden havde han, og hans to Leds
Sagssker for edes til det var dog allerede lidt kedde. Det troede den meget, at de
havde seet Felt i Halesche kedske den i Kilden og havde paa Graven. I den
Tiden for Troens Krampertræ i Tallet. Meget stifter mig den, og hvad ville
vi faa i stedet for? — Nu maa vi snart vende hjem, jeg vilde gjerne
igjen see den Væbne, sidst var jeg ikke afge paa Minen; jeg tænker næsten at
Ladeg Veien derover; men Skangaard kan ikke gaa, slent paa en Vedreise!